BEHOORT SURINAME TOT WEST-INDIE?

DOOR

PH. A. SAMSON

Het lijkt vreemd om deze vraag te stellen in *De West-Indische Gids*, een tijdschrift, dat reeds gedurende een reeks van jaren de belangen van Suriname en Curaçao behartigt, en waarin medewerkers uit beide gebiedsdeelen gelegenheid krijgen om veel wetenswaardigs over beide deelen van het Rijk te schrijven.

Zou er twijfel mogelijk zijn, nu de afdeeling op het Departement van Koloniën, die met de afdoening der zaken van beide gebiedsdeelen is belast, de afdeeling West-Indische zaken wordt genoemd, en ook in de nuttige West-Indische Encyclopaedie Suriname naast Curaçao zijn plaats heeft gevonden?

Toch geeft deze Encyclopaedie zelf reden tot twijfel. Onder het hoofd West-Indië wordt vermeld, dat tot vele jaren na de ontdekking van de nieuwe wereld de naam West-Indië werd gebruikt zoowel voor het vaste land van Amerika als voor de eilandenreeks, die tusschen 10 en 28° N.B. zich in een boog uitstrekt van het Zuiden van Florida tot de noordkust van Zuid-Amerika en de Karaibische zee omsluit, doch dat *wij* het scherpe onderscheid tusschen de eilanden en onze kolonie op het vaste land niet maken, en de namen „West-Indië”, „De West” en „Onze West” in het gewone gebruik beiden omvatten.

De reden, waarom ik de vraag stel, is gelegen in een persoonlijke ervaring.

Toen ik het voornemen had om uit Nederland over New-York naar Suriname terug te reizen, won ik bij het Amerikaansch Consulaat in Amsterdam inlichtingen in omtrent de noodzaak van visum voor een achtdaagsch verblijf in de V.S.A. Als antwoord daarop ontving ik van den Amerikaanschen Consul-Generaal in Amsterdam het navolgende antwoord: „In reply to your letter of February 17th 1939, asking whether you will need an American visa on your Surinam passport, you are informed that a person who is a citizen of a *Netherland* posses-

sion in the West-Indies and who is domiciled therein, does not need a visa when passing through the United States or entering the United States temporarily”.

Gewapend met dit Consulaire schrijven meende ik veilig in New-York te kunnen landen, doch de Amerikaansche Immigratie autoriteiten schenen aan het schrijven van hun Consul niet de waarde te hechten, die ik er aan toekende. Suriname ligt in Zuid-Amerika en niet in Nederlandsch West-Indië werd met autoritair gezag door de Immigratie-Inspecteurs verklaard. Tenslotte kreeg, ik na veel formaliteiten, die hier niet terzake doen, mijn verblijfsvergunning en tegelijk een lesje in Aardrijkskunde.

Eenige dagen daarna had ik gelegenheid om in het Nederlandsche paviljoen op de Worldfair in New-York Suriname te zien aangekondigd onder Nederlandsch West-Indië.

Over de vraag of Suriname gerekend mag worden tot West-Indië te behooren, wordt verschillend gedacht.

Hendrik de Leeuw noemt in zijn in 1937 verschenen werk Suriname het middelpunt van Nederlandsch West-Indische bezittingen (blz. 8 Nederl. vertaling). Ook George Manington zegt in zijn werk *The West-Indies*: „French Guiana is commercially though not geographically in the West-Indies”.

Opmerking verdient ook, dat in de West India Committee Circular, officieel orgaan van The West-India Committee, uitgegeven in April 1939, een verslag verscheen van een in Montreal gehouden vergadering van aandeelhouders van de Royal Bank of Canada, waarin productiecijfers van suiker worden opgesomd, waarbij Britsch-Guyana onder de West-Indische bezittingen is gerangschikt.

Dat deze opvatting evenwel niet algemeen geldt, blijkt ook uit het werk van Mr. W. J. van Balen, *Antilia, Een gids door de Caribische Wereld*. Deze auteur maakt zich evenwel wat al te gemakkelijk van de kwestie af door te schrijven:

„En het heeft dus weinig zin om op Meester Pennewipsche wijze te gaan debatteeren over een indeeling, die de Vereenigde Staten tot West Indië zou rekenen omdat Florida in organisch verband staat tot de West Indische wereld; ook kan het ons niet opwinden of Columbia nu een Caribisch gebied is, dan wel tot de Pacific Staten behoort. Laat ons zeggen: tot beide; nu eens tot de eene groep en dan weer eens tot de andere. Mits wijzelf vrijheid hebben om voor ons eigen gemak onder Grooter West Indië alles te verstaan wat in of rondom de Caribische wateren ligt. Wij zullen dus om beur-

ten de verschillende namen bezigen, en behoeven dan voor misvattingen niet bevreesd te zijn".

De bedoeling van dit artikeltje is niet het beantwoorden van de vraag, die aan het hoofd daarvan werd gesteld; bij de ervaring die dit twijfelpunt weder naar voren bracht, lijkt het mij echter niet ongewenscht er de aandacht op te vestigen.

Paramaribo, 24 Juli 1939.

Noot der redactie:

West-Indië is niet het eenige geographische begrip, waartoe zekere landen of eilanden nu eens wel dan weder niet geacht worden te behoren. De aardrijkskundigen verstaan b.v. veelal onder Centraal of Midden Amerika heel wat meer dan de zes Centraalamerikaansche republieken, plus Britsch Honduras en de Panamakanaal-zône; zij rekenen er ook wel de eilanden der Caraïbische Zee onder. Deze laatste — vooral Cuba en andere groote Antillen — heeten bij den Noord-Amerikaan the West Indies; het groote vasteland der zuidelijke nieuwe wereld is voor hem South America. De Engelschman doet hetzelfde, maar neemt ook wel de beide Britsche vastelands-koloniën Britsch Guiana en Britsch Honduras onder the West Indies op en niet onder South America.

Dat de immigratiewetgeving der V.S. ruimte zou laten voor twijfel aangaande de vraag, of een reiziger uit Suriname en aldaar thuisbehoorend al dan niet een visum noodig zou hebben voor doortocht of tijdelijk verblijf, lijkt zeer onwaarschijnlijk. Wat natuurlijk niet uitsluit, dat de ambtenaren, die aan boord de passagiers ontvangen, wel eens niet direct zeker van hun zaak kunnen zijn.